

Sygn. akt III CSK 394/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa [...] "Z."
S.A. w M.
przeciwko [...] Centrum M. [...] w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 11 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 25 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę
1800 zł (tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] w sprawie o zapłatę oddalił apelację strony powodowej od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 kwietnia 2013 r..

Od wyroku Sądu drugiej instancji powódka wniosła skargę kasacyjną, wskazując, że „zaskarżony wyrok oczywiście narusza prawo”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącej, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, powinna w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżąca wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności prowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.).

Wskazanych przesłanek skarga kasacyjna nie spełnia, gdyż nie wykazano jej zasadności z wypukleniem zasadności „kwalifikowanej”, czyli oczywistej na pierwszy rzut oka, bez potrzeby czynienia głębszych analiz i dociekań.

Podstawa skargi w znacznej mierze dotyczy zresztą oceny dowodów, na co wskazuje powołanie – jako naruszonego – art. 233 § 1 k.p.c., co jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalne.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygając na podstawie art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

